

Tvisteløsningsnemnda

Vedtak 75/26

A får ikke medhold i sitt krav om fortrinnsrett etter arbeidsmiljøloven § 14-3.

Sakens parter

A, arbeidstaker

B, arbeidsgiver

Nemndas sammensetning

Anne Marie Due, leder

Vetle Wetlesen Rasmussen, YS, fast medlem arbeidstakersiden

Jørgen Hiim Stålhane, Virke, fast medlem arbeidsgiversiden

Vedtaksdato: 24.06.2026

Arkivreferanse: 2025/261

Saksbehandler: Birgit Espejord Jensen

Sakens bakgrunn

A er fast ansatt som sykepleier i stilling på 80 prosent i B. Hun jobber ved hjemmebaserte tjenester, for tiden ved avdeling [Lokasjon].

Arbeidsgiver lyste høsten 2025 ut flere stillinger ved hjemmebaserte tjenester, blant annet en 80 prosent sykepleier stilling.

A søkte om fortrinnsrett til deler av den utlyste stillingen med 20 prosent etter arbeidsmiljøloven § 14-3 første ledd.

B avslo søknaden skriftlig i e-post av 04.01.2026. Arbeidsgiver begrunnet avslaget med at en annen søker var tilsatt i stillingen.

I tilsvaret til nemnda den 13.02.2026 ble arbeidstaker tilbudt 20 prosent utvidelse av sin stilling, slik at hun får 100 prosent stilling.

A har akseptert det siste tilbudet, men vil likevel at nemnda behandler det opprinnelige kravet om fortrinnsrett som ble sendt til nemnda 16.12.2025.

Sakens dokumenter

A har sendt følgende til nemnda:

- brev av 16.12.2025
- brev av 18.12.2025
- brev av 04.01.2026
- brev av 28.01.2026
- brev av 20.03.2026
- brev av 19.05.2026
- brev av 06.06.2026
-

B har sendt følgende til nemnda:

- brev av 14.01.2026
- brev av 13.02.2026

Arbeidsgivers syn på saken

Arbeidsgiver hevder å ha innfridd kravet om utvidelse av arbeidstakers faste deltidsstilling med 20 prosent ved samme avdeling.

Subsidiært hevder arbeidsgiver å ha innfridd kravet ved å tilby 100 prosent stilling ved hjemmebaserte tjenester.

Endelig hevder arbeidsgiver at det vil være en vesentlig ulempe å dele opp den utlyste stillingen ved [Lokasjon], fordi det er en liten avdeling og det er vanskelig å rekruttere kvalifisert personell til stillinger under 80 prosent. Det er også uheldig for driften/pasientene i en liten avdeling med syv sengeplasser.

Arbeidstakers syn på saken

Arbeidstaker har akseptert tilbudet om 20 prosent utvidelse av hennes stilling. Hun ønsker nemndsbehandling av det opprinnelige kravet ut fra at eventuelt medhold i nemnda kan utløse et mulig erstatningskrav mot arbeidsgiver.

Nemndas vurdering

Etter arbeidsmiljøloven § 17-2 er det bare «tvister» som nevnt i §§ 8-3, 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a som kan bringes inn for Tvisteløsningsnemnda for avgjørelse. Nemnda tar utgangspunkt i at det bare foreligger en «tvist» når arbeidstaker har et reelt behov for å få avgjort saken. Ved vurderingen av om det foreligger et reelt behov, har nemnda tatt utgangspunkt i en analogisk anvendelse av tvisteloven § 1-3, som angir at dette må avgjøres ut fra en samlet vurdering av kravets aktualitet og partenes tilknytning til det.

Spørsmålet i denne saken er om A har et reelt behov for rettslig avklaring i spørsmålet om fortrinnsrett til deler av de utlyste stillingene.

Innebærer tilbudet en oppfyllelse av arbeidsgivers plikter etter § 14-3?

Nemnda har kommet til at arbeidsgiver har oppfylt sin plikt etter arbeidsmiljøloven § 14-3 ved å tilby A utvidelse av sin stilling med 20 prosent.

Etter nemndas praksis oppfylder arbeidsgiver sin plikt etter § 14-3 bare dersom tilbudet om høyere stillingsprosent gjelder en stilling som vedkommende ville hatt fortrinnsrett til. Partene er enige om at utvidelsen av stillingen er i samsvar med det fremsatte kravet.

Et eventuelt erstatningskrav gir ikke arbeidstaker en aktuell interesse i å få prøvet denne saken. Nemnda har ikke kompetanse til å ta stilling til et erstatningskrav, da det må fremmes for retten. Ved brudd på reglene om fortrinnsrett kan arbeidstaker derfor fremme kravet om erstatning for retten i henhold til arbeidsmiljøloven § 14-3. I et slik tilfelle vil retten prejudisielt måtte ta stilling til hvorvidt reglene om fortrinnsretten er overtrådt.

Anne Marie Due
Leder

24.06.2026